

Stichting Achmea Rechtsbijstand
Postbus 4116
7320 AC Apeldoorn

Sophialaan 50
Leeuwarden

Telefoon 088 462 3700
Fax 088 462 2799

[\[redacted\]@achmearechtsbijstand.nl](mailto: [redacted]@achmearechtsbijstand.nl)
www.achmearechtsbijstand.nl

Aantekenen R215484915
Gemeente Drechterland
t.a.v. het college van burgemeester en wethouders
Postbus 20
1610 AA BOVENKARSPEL

<i>Datum</i>	<i>Ons zaaknummer</i>	<i>Behandeld door</i>
28 juni 2022	R221089263	[redacted]
<i>Onderwerp</i>	<i>Uw kenmerk</i>	
bezwaarschrift	2022-000941	

Geachte [redacted]

Namens [redacted] en [redacted] wonend aan de [redacted] in [redacted] maak ik bezwaar tegen de door u verleende omgevingsvergunning van 2 juni 2022.

Bezwaar

Het betreft een omgevingsvergunning voor het in afwijking van het geldende bestemmingsplan aanleggen van een paardrijbak, deels aan de achterzijde van de woning [redacted] te [redacted]. Het besluit heeft uw kenmerk 2022-000941.

Om de navolgende redenen kunnen cliënten zich niet met het besluit verenigen.

1. Geen sprake van eigen hobbymatig gebruik

Ingevolge artikel 31.5.1 van het geldende bestemmingsplan "Drechterland Zuid" kan met een omgevingsvergunning worden afgeweken van het bepaalde in artikel 31.4, in die zin dat gronden, voor zo ver gelegen binnen het bestemmingsvlak met de bestemming "Tuin – 2" worden gebruikt voor de aanleg en/of de bouw van – voor zo ver hier relevant – een paardrijbak, mits:

"c. de voorzieningen alleen worden gerealiseerd en gebruikt ten behoeve van het eigen hobbymatig gebruik van de bewoners van de woning;"

Ter onderbouwing wordt in het bestreden besluit verwezen naar de uitspraak van de rechtbank van 22 november 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:11096, waarin de rechtbank ten aanzien van het destijds ter discussie staande vermeende aan de omgevingsvergunning verbonden voorschrift voor het gebruik van de paardrijbak heeft overwogen dat:

Rekeningnummer (IBAN) [redacted]
Kvk 41 038 571 Apeldoorn

“5.3 [...] De voorwaarde zoals opgenomen in artikel 31.5.1, onder c, van de planregels moet zo worden begrepen dat bedrijfsmatig gebruik van de paardrijbak niet is toegestaan. Door aan de omgevingsvergunning als voorschrift te verbinden dat de paardrijbak alleen mag worden gebruikt ten behoeve van eigen, strikt hobbymatig gebruik - nog daargelaten de vraag of het hobbymatig gebruik van paarden op het perceel in overeenstemming is met de woonbestemming (zie de uitspraak van deze rechtbank van heden in de zaak HAA 18/5628, rechtsoverweging 4.4) - van de bewoners van de woning en dat derden geen gebruik van de paardrijbak mogen maken, heeft verweerder de voorwaarde zoals opgenomen in artikel 31.5.1, onder c, van de planregels te beperkt uitgelegd”

Cliënten konden zich destijds al niet verenigen met deze door de rechtbank gekozen uitleg van de planregel. Om die reden hebben zij tegen dit punt hoger beroep ingesteld, zo volgt duidelijk uit het hoger beroepschrift van 23 december 2019. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is in haar uitspraak van 28 oktober 2020, ECLI:NL:RVS:2020:2547, r.o. 10.1, echter niet aan dit punt toegekomen, aangezien zij voor wat betreft het vermeende aan de vergunning verbonden voorschrift tot het oordeel is gekomen dat het geen voorschrift betrof. Dit laat echter onverlet dat het standpunt dat hierover destijds door de rechtbank is ingenomen gebaseerd is op een verkeerde uitleg van de planregels.

Gelet op vaste jurisprudentie van de Afdeling, bijvoorbeeld haar uitspraak van 9 september 2015, ECLI:NL:RVS:2015:2833, r.o. 3.1, moet een planregel omwille van de rechtszekerheid letterlijk worden uitgelegd, nu de rechtszekerheid vereist dat van hetgeen in het bestemmingsplan is bepaald, kan worden uitgegaan. De betreffende planregel is voor wat betreft het gebruik helder. Enkel het eigen hobbymatig gebruik door de bewoners is toegestaan; hobbymatig gebruik door derden niet. De uitleg dat de planregel zo moet worden begrepen dat enkel bedrijfsmatig gebruik niet is toegestaan kan niet worden gevolgd. De planwetgever heeft immers bepaald dat het gaat om *eigen hobbymatig gebruik van de bewoners*. Was enkel beoogd om bedrijfsmatig gebruik uit te sluiten, dan had kunnen volstaan om enkel *hobbymatig gebruik* toe te laten. Daarvoor is duidelijk niet gekozen.

Voorts is, voor zo ver voor een uitleg van de planregel toch aansluiting moet worden gezocht bij de toelichting van het bestemmingsplan, in die toelichting geen aanknopingspunt te vinden waaruit moet worden afgeleid dat met de regel enkel is beoogd om bedrijfsmatig gebruik uit te sluiten, zodat een dergelijke redenering ook om die reden niet kan worden gevolgd.

Nu vast staat dat de thans aanwezige paardrijbak maar bovenal de middelen het bestreden besluit vergunde paardrijbak wordt gebruikt en zal worden gebruikt door derden, wordt de omgevingsvergunning niet verleend met het oog op het gebruik zoals beoogd door het

bestemmingsplan. De omgevingsvergunning is gelet daarop ten onrechte verleend. Het besluit kan om deze reden niet in stand blijven.

2. Ontbreken voorschrift eigen hobbymatig gebruik

Voor zo ver wel is voldaan aan de voorwaarden van artikel 31.5.1 van de planregels, dan wijzen cliënten op het volgende.

Uit artikel 31.5.1 onder c van de planregels volgt dat een vergunning voor een paardrijbak enkel verleend kan worden indien deze gerealiseerd en gebruikt wordt ten behoeve van het eigen hobbymatig gebruik van de bewoners van de woning. In de omgevingsvergunning ontbreekt evenwel ten onrechte een voorschrift waarmee dit gebruik ook daadwerkelijk wordt geborgd. Dit is in strijd met de rechtszekerheid, maar ook met artikel 22.2, tweede lid, van de Wabo. Daarin staat immers dat aan een omgevingsvergunning voorschriften worden verbonden die nodig zijn met het oog op het belang dat voor de betrokken activiteit is aangegeven. De planwetgever heeft het eigen hobbymatig gebruik van de bewoners als een belang opgenomen in de ontheffingsregels van artikel 31.5.1. Van een zorgvuldig handelend bestuursorgaan mag om die reden worden verwacht dat ter zekerheidstelling dit belang ook in de voorschriften van de omgevingsvergunning wordt opgenomen zodat, bij het niet overeenkomstig het voorschrift handelen, daartegen handhavend kan worden opgetreden. Dit is ten onrechte nagelaten.

Cliënten achten het voorts merkwaardig dat middels de verleende omgevingsvergunning een geheel ander standpunt wordt ingenomen aangaande de uitleg van artikel 31.5.1 en de mogelijkheid om daaromtrent voorschriften op te nemen in de omgevingsvergunning. In het besluit van 25 juni 2019 is door u ten aanzien van het gebruik immers nog expliciet overwogen:

“Het bestemmingsplan geeft geen duidelijkheid wat wordt verstaan onder eigen hobbymatig gebruik van de bewoners van de woning. Het gebruik door derden beschouwen w.j echter niet onder eigen hobbymatig gebruik van de bewoners van de woning. Uw bezwaar geeft aanleiding om een voorwaarde in de omgevingsvergunning op te nemen. In de omgevingsvergunning wordt opgenomen dat alleen eigen hobbymatig gebruik van de bewoners is toegestaan. Het gebruik van paarden van derden valt daar niet onder. Alleen de bewoners mogen van de paardrijbak gebruik maken met hun eigen paarden. Het is toegestaan dat derden incidenteel op de eigen paarden van de bewoners rijden indien de bewoners langere tijd afwezig zijn.”

De Afdeling heeft in haar voornoemde uitspraak van 28 oktober 2020 over het opnemen van voorschriften in de omgevingsvergunning nog het volgende overwogen:

“10.1 [...] dat uit de aangevallen uitspraak niet blijkt dat de rechtbank heeft onderkend dat een voorschrift ingevolge artikel 2.22, tweede lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) ook aan een omgevingsvergunning kan worden verbonden als dat voorschrift nodig is met het oog op het belang dat bij de betrokken activiteit is aangegeven in het bepaalde bij of krachtens onder meer artikel 2.12 van de Wabo. Een opgenomen voorschrift hoeft dan ook niet te getuigen van een te beperkte uitleg van een voorwaarde voor afwijking, maar kan het college ook nodig hebben geacht met het oog op - in dit geval - het woon- en leefklimaat van [appellant] [cliënten].”

De problematiek omtrent het gebruik van de paardenbak aan de [redacted] speelt al jaren. De overlast die cliënten ondervinden van de thans aanwezige (niet vergunde) paardrijbak is uw college welbekend. Het had gelet op de bestaande overlast en ter bescherming van het woon- en leefklimaat van cliënten, op uw weg gelegen om aan de omgevingsvergunning concrete voorschriften te verbinden die het woon- en leefklimaat van cliënten borgen. Zo had u, mede gezien de hierboven opgenomen overweging van de Afdeling en naar aanleiding van datgene u bij besluit van 25 juni 2019 nog ruimtelijk relevant vond, prima kunnen persisteren bij het door u beoogde voorschrift dat alleen de bewoners van de paardrijbak gebruik mogen maken met hun eigen paarden. Dit ter voorkoming van het ongebreidelde gebruik kunnen maken van de paardrijbak door derden, zoals nu gebeurt.

Het had verder op uw weg gelegen om concrete gebruiksregels voor het gebruik van de paardrijbak op te nemen in de omgevingsvergunning, bijvoorbeeld de tijdstippen waarop van de paardrijbak gebruik kan worden gemaakt, de frequentie waarop deze kan worden gebruikt en wie van de paardrijbak gebruik mag maken.. Door geen voorschriften aan de omgevingsvergunning te verbinden blijven cliënten geconfronteerd worden met een direct aan hun tuin grenzende paardrijbak die onbeperkt kan worden gebruikt door derden. Dit tast het woon- en leefklimaat van cliënten op onevenredige wijze aan en is in strijd met de goede ruimtelijke ordening.

3. Ontbreken beplantingsplan

Artikel 31.5.1 van de planregels bepaalt, voor zo ver hier relevant, dat bij een omgevingsvergunning voor een paardrijbak:

“g. er een beplantingsplan wordt ingediend voor een strook met beplanting van niet minder dan 3,50 m breed tussen de voorzieningen en de perceelgrens. Het bevoegd gezag kan in een specifieke situatie in het belang van het behoud van het open landschap besluiten dat geen of slechts enkele beplanting moet worden aangelegd. De beplanting zal uit streekeigen soorten bestaan en overeenkomstig het goedgekeurde beplantingsplan worden aangelegd en in stand gehouden;”

In het bestreden besluit staat vermeld dat u een beplantingsplan in de voorliggende zaak niet nodig acht, aangezien u – samengevat – meer belang hecht aan het behoud van een open landschap. Deze redenatie kan door cliënten niet worden gevolgd.

Een beplantingsplan is gelet op hetgeen in artikel 31.5.1 onder g van de planregels staat vermeld de norm. Enkel indien het belang van het behoud van het open landschap zwaarder weegt kan worden besloten om van een dergelijk plan af te zien. Van een open landschap is ter plaatse echter geen sprake. De paardrijbak wordt deels gerealiseerd aan de achterzijde van de woning. Het betreft een tuinbestemming die aan de noord-, oost- en zuidzijde is omsloten door op korte afstand gelegen bebouwing en andere nabijgelegen tuinen. De paardenbak is derhalve niet gelegen in een open landschap dat door het aanbrengen van beplanting wordt geschaad. Aan de randen waar de tuin grenst aan het agrarisch gebied is verder al beplanting aanwezig dat het open landschap doorbreekt. Het standpunt dat geen beplantingsplan nodig is omdat het *“in de nabijheid is van een weidevogelleefgebied”* is gelegen kan om voornoemde redenen niet in redelijkheid worden ingenomen.

Het aanbrengen van beplanting is juist benodigd om het zicht daarop vanaf in ieder geval de woning en de tuin van cliënten, maar ook vanaf de [REDACTED] J weg te nemen en derhalve een ruimtelijke inbedding van de paardrijbak mogelijk te maken. Dit is ook het standpunt dat uw college eerder heeft ingenomen in deze zaak, onder andere in de beslissing op bezwaar van 25 juni 2019 en bij de rechtbank. In dat verband verwijs ik naar de uitspraak van de rechtbank van 22 november 2019, ECLI:NL:RBNHO:2019:11096. In reactie op de aangedragen grond van eiser [REDACTED] J [REDACTED] J dat aan hem ten onrechte een beplantingsplan is opgelegd met een hoogte van 2,5 meter hoog, heeft u gesteld:

“6.2 Verweerder [uw college] stelt zich op het standpunt dat vanaf de tuin van derde-partij zicht bestaat op de paardrijbak. Verweerder acht het van belang om aan deze zijde beplanting aan te brengen. Ook aan de noordzijde, waar de paardrijbak voor een groot gedeelte grenst aan de [REDACTED] J is het van belang dat deze wordt beplant zodat bezoekers van de [REDACTED] J geen overlast ervaren van de paardrijbak. Om te waarborgen dat het zicht op de paardrijbak en de paarden vanaf deze zijdes zoveel mogelijk wordt ontnomen is een minimale hoogte opgenomen in het beplantingsplan.”

Noch het beplantingsplan noch het oordeel van de rechtbank over dit onderdeel is bestreden in hoger beroep. De ligging van de thans aangevraagde paardrijbak verschilt niet dan wel niet noemenswaardig van de paardrijbak die middels het besluit van 25 juni 2019 was vergund en bij besluit van 12 augustus 2021 alsnog is geweigerd. De situatie is ongewijzigd. Niet valt in te zien waarom nu, in complete tegenspraak met het eerder door u ingenomen standpunt ten aanzien van de beplanting, wordt geoordeeld dat een beplantingsplan niet nodig is. Van een consequent en zorgvuldig handelend

bestuursorgaan mochten cliënten verwachten dat, ter bescherming van hun belangen en handelend overeenkomstig de bepalingen van het bestemmingsplan, een deugdelijk beplantingsplan aan de omgevingsvergunning zou worden verbonden. Dit is ten onrechte nagelaten.

Voor zo ver wordt gesteld dat er thans voldoende beplanting dan wel bebouwing aanwezig is om de ruimtelijke impact van de paardrijbak voldoende te beperken – hetgeen cliënten bestrijden omdat het in ieder geval geen strook van minimaal 3,5 meter breed bedraagt zoals vereist overeenkomstig de planregels – dan ontbreekt in de vergunning een voorschrift om te borgen dat deze beplanting ook daadwerkelijk in stand wordt gehouden en een hoogte zal krijgen van minimaal 2,5 meter hoog.

Het besluit is gelet met het bovenstaande niet met de daartoe vereiste zorgvuldigheid voorbereid en onvoldoende gemotiveerd.

Concluderend

Gelet op het voornoemde verzoeken cliënten u het bestreden besluit te herzien en de vergunning alsnog te weigeren.

Rechtstreeks beroep

Gelet op de reeds lopende procedures bij de rechtbank over onder andere het handelen in strijd met het bestemmingsplan, verzoeken cliënten u op grond van artikel 7:1a, eerste lid van de Awb in te stemmen met een rechtstreeks beroep bij de bestuursrechter.

Verzoek proceskosten

Ik verzoek u op grond van artikel 7:15 van de Awb om de kosten voor rechtsbijstand te vergoeden. Deze kosten zijn gemaakt voor het indienen en behandelen van het bezwaarschrift.

Bel of mail mij gerust als u nog vragen heeft

U bereikt mij op telefoonnummer [REDACTED] Mailen kan naar [REDACTED]@achmearechtsbijstand.nl. Ons zaaknummer is R221089263. Wilt u dit nummer altijd noemen als u belt of mailt? Wij kunnen u dan sneller helpen.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]

Toelichting grondslagen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de Wet open overheid (Woo). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

J Art. 5.1 lid 2 sub e

Het belang van de openbaarmaking van deze informatie weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen